

Dk. Piotr Bolanowski

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSTUSOWY

ŚPIEW: *Boże obdarz Kościół Twój jednością i pokojem!*

1. Uradowałem się wezwaniem: Pójdziemy do domu Pana.
2. I oto stoję u bram Twoich, Jeruzalem nowe, Kościele święty!
3. O Jeruzalem, miasto pokoju, w Tobie wszyscy się jednoczą.
4. Przychodzą doń pokolenia, aby wielbić Imię Pana.
5. Prosimy o pokój dla ludu Twego, niech będą bezpieczni, którzy Cię miłują.
6. Dla braci i bliźnich naszych prosimy o dobra Twoje.

WPROWADZENIE

Zgromadziliśmy się w naszej parafialnej świątyni / grupie, aby wspólnie wsłuchiwać się w słowo Boże. Ono ma moc dotknięcia naszego serca, ono pokazuje nam prawdę o nas, motywuje, przestrzega. Słowo Pana, które przyjmuje człowiek, zawsze przynosi owoc. Trzeba jedynie otworzyć serce i cierpliwie realizować usłyszane słowa w życiu. W tym roku, zgodnie z propozycją Kościoła w Polsce, chcemy rozważać tajemnicę Mistycznego Ciała Chrystusa, którego jesteśmy częścią przez przyjęty sakrament chrztu świętego. Dzisiejsze nabożeństwo przybliży nam obraz Kościoła, jako wspólnoty ludzi skupionej wokół Chrystusa. Prośmy Ducha Świętego, Tego, który jednoczy Kościół, aby otworzył nasze serca na Boże słowo.

KOLEKTA

Boże, Ty w nieskończonej mądrości postanowiłeś na cały świat rozszerzyć Królestwo Chrystusa i wszystkich ludzi uczynić uczestnikami odkupienia, * spraw, aby, Twój Kościół był dla wszystkich znakiem zbawienia, głosząc i urzeczywistniając tajemnicę Twojej miłości ku ludziom. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Albo:

Boże, Ty w Nowym Przymierzu, ustanowionym przez Chrystusa, nieustannie tworzysz ze wszystkich narodów jeden lud, zjednoczony przez Ducha Świętego,† spraw, niech Kościół wierny swojemu posłannictwu, towarzyszy rozwojowi ludzkości i będzie ewangelicznym zaczynem i duszą społeczności ludzkiej, * aby odnowiona w Chrystusie zmieniła się w rodzinę Bożą. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

KOMENTARZ DO PIERWSZEGO CZYTANIA

W pierwszym czytaniu z Księgi Wyjścia Pan Bóg przypomina Mojżeszowi wielkie cuda, jakich dokonał w Egipcie, aby wyzwolić swój lud. Następnie Bóg wychodzi z inicjatywą dalszej współpracy, pomocy i bliskości, a także gwarantuje swoją obecność pośród narodu wybranego. Izrael jednak musi przestrzegać przymierza. Mojżesz przekazuje ludowi słowa Pana, a ten zobowiązuje się do ich przestrzegania. Wsłuchajmy się w treść pierwszego czytania.

CZYTANIE PIERWSZE: Wj 19, 1-9

19 ¹Było to w trzecim miesiącu od wyjścia Izraelitów z Egiptu; w tym dniu przybyli na pustynię Synaj. ²Wyruszyli z Refidim, a po przybyciu na pustynię Synaj rozbili obóz na pustyni. Izrael obozował tam naprzeciw góry.

³Mojżesz wszedł wtedy na górę do Boga, a Pan zawołał na niego z góry i powiedział: «Tak powiesz domowi Jakuba i to oznajmisz Izraelitom: ⁴Wy widzieliście, co uczyniłem Egipcjowi, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. ⁵Teraz jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. ⁶Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz Izraelitom».

⁷Mojżesz powrócił i zwołał starszych ludu, i przedstawił im wszystko, co mu Pan nakazał. ⁸Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział: «Uczynimy wszystko, co Pan nakazał». Mojżesz przekazał Panu słowa ludu. ⁹Pan rzekł do Mojżesza: «Oto Ja

przyjdę do ciebie w gęstym obłoku, aby lud słyszał, gdy będę rozmawiał z tobą, i uwierzył tobie na zawsze». A Mojżesz oznajmił Panu słowa ludu.

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 100 (99), 2-3, 4-5 (R.: por. 3c)

Refren: *My ludem Pana i Jego owcami.*

Służcie Panu z weselem,
stańcie przed obliczem Pana z okrzykami radości.
Wiedźcie, że Pan jest Bogiem,†
On sam nas stworzył, jesteśmy Jego własnością*
Jego ludem, owcami Jego pastwiska.*

*W Jego bramy wstępujcie z dziękczynieniem,†
z hymnami w Jego przedsionki,*
chwalcie i błogosławcie Jego imię.
Albowiem Pan jest dobry, †
Jego łaska trwa na wieki,*
a Jego wierność przez pokolenia.*

KOMENTARZ DO DRUGIEGO CZYTANIA

Izraelici pomimo obietnicy wierności, bardzo szybko odwrócili się od Pana i zaczęli czcić obcych bogów. Bóg jednak nie zostawia swego ludu na pastwę losu. Dlatego poprzez Jeremiasza zapowiada zawarcie Nowego Przymierza, które będzie trwałe. Jego fundamentem będzie doświadczenie Bożego przebaczenia. To dzięki niemu ludzie będą mogli odpowiedzieć miłosiernemu Bogu posłuszeństwem Jego prawu. To prawo jednak nie będzie już zapisane na kamiennych tablicach, ale wypisane w ich sercu. Dopiero wtedy relacja Boga z człowiekiem będzie silna. Słuchajmy uważnie proroctwa Jeremiasza.

CZYTANIE DRUGIE: Jr 31, 31-34.

31 ³¹Pan mówi: «Oto nadchodzą dni, kiedy zawrę z domem Izraela i z domem Judy nowe przymierze. ³²Nie takie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej. To moje przymierze złamali,

mimo że byłem ich władcą, mówi Pan. ³³Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi ludem. ³⁴I nie będą się musieli wzajemnie pouczać, mówiąc jeden do drugiego: Poznajcie Pana! Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie, mówi Pan, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał».

PSALM RESPONSORYJNY: Ps 51 (50), 3-4. 12-13. 14-15 (R: por. 12a)

Refren: *Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste.*

Zmiłuj się nade mną Boże w łaskowości swojej,
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy*
i oczyść mnie z grzechu mojego.*

*Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste *
i odnów we mnie moc ducha.
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza *
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.*

*Przywróć mi radość z Twojego zbawienia *
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.
Będę nieprawych nauczał dróg Twoich *
i wrócę do Ciebie grzesznicy.*

KOMENTARZ DO TRZECIEGO CZYTANIA

Wypełnienie Bożej obietnicy o zawarciu Nowego Przymierza zrealizowało się w posłannictwie i dziele Jezusa Chrystusa. On dokonując dzieła zbawienia, zawarł Nowe Przymierze we Krwi swojej. Dlatego wstępując do nieba, zapewnił swoich uczniów, a przez nich swój Kościół, że pozostanie z nimi aż do skończenia świata. Wyznacza im również zadanie, aby szli na cały świat z Ewangelią i czynili uczniów. Są to ostatnie słowa Jezusa Chrystusa, jakimi Mateusz kończy swoją Ewangelię. Otwórzmy serca na testamentalne słowa naszego Odkupiciela.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ: Mt 28, 19a 20b

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.

Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Aklamacja: *Alleluja, alleluja, alleluja.*

EWANGELIA: Mt 28, 16-20

28 ¹⁶Jedenastu uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. ¹⁷A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. ¹⁸Wtedy Jezus zbliżył się do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. ¹⁹Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. ²⁰Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».

ŚPIEW: *Gdzie miłość wzajemna i dobroć*

KOMENTARZ DO CZWARTEGO CZYTANIA

Jezus odszedł do Ojca, ale nadal jest obecny we wspólnocie swoich wyznawców. Wspólnotę tę św. Paweł porównuje do budowli. Jej kamieniem węgielnym jest Chrystus, zaś fundamentem prorocy i apostołowie. Z tego powodu wierzymy, że Kościół jest apostołski. My także przyczyniamy się do wzrostu budowli Kościoła, gdyż każdy z nas ma w nim swoje szczególne miejsce i zadanie. Dzięki zaangażowaniu wszystkich chrześcijan w dawanie świadectwa Chrystusowi wspólnota ta wzrasta i pięknieje. Dzieje się to mocą Ducha Świętego, który gromadzi i jednoczy Boży lud. Przypomni nam to św. Paweł w wybranym fragmencie z Listu do Efezjan.

CZYTANIE CZWARTE: Ef 2, 19-22

2 ¹⁹Nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – ²⁰zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus. ²¹W Nim zespалana cała budowla rośnie na

świętą w Panu świątynię, ²²w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

HOMILIA

Historia biblijnego Izraela byłaby niezrozumiała bez dwóch wydarzeń: wyjścia z Egiptu i przymierza na Synaju. Hebrajczycy zostali wyzwoleni przez Jahwe z niewoli egipskiej, by w sposób wolny oddać się Mu na służbę. Ta rzeczywistość ukazana została w zwięzły sposób w I czytaniu, które usłyszeliśmy. Jego treścią jest orędzie Boga dla Izraela, które przekazuje mu za pośrednictwem Mojżesza. Celem tego orędzia jest podkreślenie bliskiej relacji Boga ze swoim ludem.

Ze strony Boga jest ona przeżywana w relacji miłości. Jahwe postrzega naród wybrany jako „szczególną własność”. To samo podkreślają wyrażenia „królewskie kapłaństwo” i „lud święty”. Zapowiadają one obdarowanie narodu Bożą świętością i bezpośredniością w kontaktach z Nim. Wyjątkowość Izraela nie leży jednak w jego własnych przymiotach, ale w bezwarunkowej miłości Boga. Mając bezpośredni dostęp do Boga, Izraelici mieli za zadanie pomagać innym zbliżać się do Boga i wstawiać się za nimi.

Izrael, mimo wyboru i tak wielkich Bożych darów, nie był pozbawiony możliwości błędzenia, zapominania o dobroci Bożej, niewdzięczności i niewierności wobec Niego. Pomimo tego Bóg pozostaje mu wierny. Nie zgadza się na grzech, ale przez proroka Jeremiasza zapowiada zawarcie Nowego Przymierza. Będzie ono oparte na ludzkim sercu, które doświadczy Bożego miłosierdzia i jego wina zostanie zmazana. Nowa więź między Bogiem a człowiekiem będzie oparta na wewnętrznym doświadczeniu przebaczenia i miłosierdzia Bożego. Dzięki temu Pan da się poznać każdemu człowiekowi, okazując najpełniej swoją potęgę przez litość i miłosierdzie.

Zapowiedź Nowego Przymierza Bóg zrealizował w Jezusie Chrystusie. Potwierdzeniem tego przymierza jest ofiara naszego Zbawiciela na krzyżu. Udział w nim stał się możliwy dzięki zmartwychwstaniu Chrystusa, przez które możliwy jest swobodny dostęp do Ojca. Aby dzieło zbawienia dotarło do wszystkich, Jezus utworzył Kościół, w którym wprowadza ludzi w zbawcze możliwości Nowego Przymierza. Nasz Pan, mimo że odszedł do Ojca, ciągle jest obecny w swoim

Kościele. Jako chrześcijanie wierzymy także, że jego działalności towarzyszy również łaska Ducha Świętego, który jednoczy wyznawców Jezusa w jedną rodzinę dzieci Bożych.

Współcześnie wielu ludzi rozdziela Jezusa i Kościół. Mówią: Jezus – tak, Kościół – nie. Takie myślenie jest niepoprawne. Nie można oddzielić Głowy od Ciała. To prawda, że wspólnota Kościoła składa się z grzeszników, ale obecny w niej Jezus i Duch Święty sprawiają, że ona ciągle tętni nadprzyrodzonym życiem. Dlatego Kościół jest święty, bo ciągle mocą Bożego słowa i sakramentów uświęca swoich członków. Warto korzystać z tych narzędzi, które ofiaruje nam Jezus, a które Kościół strzeże jako depozytu wiary.

Św. Paweł zachęca nas w Liście do Efezjan, abyśmy Kościół traktowali jako wspólny dom, za który jesteśmy wszyscy odpowiedzialni. Na mocy przyjętego sakramentu chrztu i bierzmowania jesteśmy zobowiązani do aktywnego udziału w życiu wspólnoty, angażowania się w jej dobro i rozwój. Nie powinniśmy myśleć, że za Kościół odpowiada samo duchowieństwo. Kościół to ty i ja, to cała rzesza ludzi skupionych wokół Chrystusowego ołtarza i Jego krzyża. Naszym oparciem jest świadectwo apostołów i wielu pokoleń naszych poprzedników, którzy za wierność Jezusowi i Jego Kościołowi oddawali swoje życie.

Dziękujmy Zbawicielowi za Kościół. Bądźmy wdzięczni za dar chrztu, przez który staliśmy się dziećmi Bożymi i współobywatelami nieba. Niech nasze serca przepełnia radość, pochodząca z doświadczenia miłości Pana, którą otrzymujemy we wspólnocie Kościoła. Po homilii, po krótkiej chwili ciszy, odnowimy przyrzeczenia chrzcielne, w których wyznamy naszą wiarę w Boga i w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Niech będzie to dla nas nowym zobowiązaniem do aktywnego uczestnictwa we wspólnocie Boga i ludzi, jaką jest Chrystusowy Kościół.

CHWILA CISZY

RYT

W prezbiterium na podwyższeniu stoi zapalony Paschał.

C: Drodzy Bracia i Siostry, odnowmy wspólnie wyznanie wiary, przez którą dostąpiliśmy usprawiedliwienia i zostaliśmy włączeni do Chrystusowego Kościoła.

Dziękując za łaskę chrztu, w sposób świadomy i odpowiedzialny przyjmijmy Jego zobowiązania.

C: Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W: Wyrzekamy się.

C: Czy wyrzekacie się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby was grzech nie opanował?

W: Wyrzekamy się.

C: Czy wyrzekacie się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W: Wyrzekamy się.

C: Czy wierzycie w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzymy.

C: Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzymy.

C: Czy wierzycie w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzymy.

K: Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Pokropienie wodą święconą.

MODLITWA WIERNYCH

Jesteśmy żywymi kamieniami w budowli, której kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus. Zanośmy nasze błagania do Boga, Ojca wszechmogącego, za umiłowany przez Niego Kościół: *Pamiętaj, Panie, o swoim Kościele.*

1. Boże, Ty zapraszasz każdego człowieka do nawiązania relacji z sobą. Spraw, aby wszyscy mieszkańcy ziemi poznali Twoją łaskę i miłosierdzie.
2. Boże, Ty nie pozostawiasz człowieka samego w zmaganiu się z grzechem i jego konsekwencjami. Spraw, abyśmy zawsze z nadzieją wyczekiwali Twojej pomocy.

3. Boże, Ty posłałeś Jezusa Chrystusa, aby przez śmierć i zmartwychwstanie nabył Tobie nowy lud Boży. Spraw, aby Kościół odradzał się przez słowo Boże i sakramenty Nowego i Wiecznego Przymierza.

4. Boże, Ty jesteś wierny swoim obietnicom. Spraw, abyśmy stali się obywatelami Twojego Królestwa w niebieskim Jeruzalem.

5. Boże, Ty jesteś z nami aż do skończenia świata. Spraw, aby Twój lud wzrastał w liczbę i zasługi i nie zniechęcał się trudnościami.

Ojcze nasz.

KOLEKTA:

Boże, Ty we wszystkich Kościołach rozproszonych na ziemi objawiasz jeden, święty, katolicki i apostołski Kościół,[†] spraw, aby Twój lud zjednoczony ze swoimi pasterzami i zgromadzony w Duchu Świętym przez Ewangelię i Eucharystię, * był obrazem Kościoła powszechnego i znakiem obecności Chrystusa w świecie. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

BŁOGOSŁAWIENSTWO:

ŚPIEW: *Weź w swą opiekę nasz Kościół święty.*